

P O E M A

I N

Optatissimum Partum

SERENISSIMI

Walliæ Principis

Nati 10 Junii Anno MDC LXXX VIII.

Fam nova Progenies cælo demittitur alto.
Virgil: Ecloga 4.

Auctore RICHARDO PLOWDEN S. J.

Permissu Superiorum.

L O N D I N I,

Excudit Maria Thompson ad Ingressum Vici vulgo Old-Spring-
Garden propè Charing-Cross. MDC LXXXVIII

POEM

И I

Opaculum parvum

SECRET

Wills P. signat

Или то жъмъ Аппо.м. DC LXX VII.

Am. nov. Progenies ex eo demittitur. 1880.

Август Яковлев Родови. 2.1.

Pratt & Whitney

L. O. M. D. F. V.

[illegible]

Serenissimi

Walliæ Principis

Genethliacon.

SI faciles in Vota Deos, & cerea flocci
 Numina, sensisti siquando *Britannia*, seu cum
 Aurea compositis redierunt otia Bellis;
 Seu reducem solio *Carolus* cum læta recepit
 Insula; seu, *Carolo*, fatis polcentibus, orbi
 Erepto, Sceptrum quando *Jacobus* avitum
 Occupat, & meritis solum Regalibus auget
 Si faciles hæc dona Deos testantur, & ira
 Depositâ, vultu jam nos propiore tueri,
 Quos prius innumeros jussurunt volvere casus,
 Dum Patriæ validas in viscera vertere dextas
 Cognatæ potuere acies; dum (a) Regia fatis
 Victima succubuit; dum fœda licentia Regnum
 Egrotat in alternas furis discordibus iras;
 Hæc tamen una dies superos absolvit, & ultra
 Siquid erat, quo præteritos pensare Labores
 Debebant, nobis etiam cum sanore donat
 In *Puero*; quem cum dixi, dixisse videbor
 Cæli delicias, Terræ decus, Orbis amores
 Hunc, olim ut possit rebus succurrere, fessis
 Ingentemq; Patris famam, & victura per ævum

B

Sustineat

Sustineat laudum decora, & sese impleat uno
 Virtutes atavorum, haud inferiora secutus,
 Non celeri festina manu formavit, at acri
 Incumbens operi, multo conamine tandem
 Artifici dextrâ finxit natura, tenellis
 Indulgens Membris, voluitq; operosa videri.
 Est magnis pretium rebus mora; quoq; venirent
 Munera grata magis, longum caruisse decebat.

(b) Solstitium
 aërium 10
 Junii.

Prima dies, Puer o fulsit quæ nescia nubis,
 Illa fuit, (b) summo cali quæ Phæbus ab axe
 Per minimas pergit noctes & maxima lucis
 Tempora, ut in longos iret ducenda triumphos
 Longa dies, non ulla timens dispendia noctis.

At Tu, Regali Partu latissima Mater
 Te tandem frueri. En, venit Tibi debita dudum
 Progenies cælo delapsa: At desine lentas
 Inculcare moras: Longum natura laborat
 Ut Regem formet: Te dignus Matre futurus
 Arte laborandus multa fuit: utq; priora
 Pensarent digno *Parca* sua crimina dono,
 Quosq; Tibi, primis raptos amplexibus, olim
 Abstulit immatura dies, *hæc* redderet *unus*
 Par multis, operi longum infudare decebat.

Incipe magne Puer risu (quo turbida ponant
 Nubila nimboſaq; hiemes, & læta reducas
 Fronte serenata pacatis otia terris)
 Incipe magne Puer risu (quo vota Parentis
 Et spes sollicitas, longa & fastidia penſes)
 Incipe magne Puer risu tua gaudia nobis
 Jungere. Sic facilis veniant Tibi mollia somni
 Munera. Sic blandas magna Genitricis ad ulnas,
 Dulce onus, accumbas lentis. Sic candida cunis
 Lilia subſternant Charites, meritisq; coronent
 Floribus anguſtos thalamos; Dum marcida Vates
 Porrigo ſerta rudis, ſimilem teſtancia Muſam.

Salve

Salve magne Puer, Salve spes fera Tuorum, idē nō
 Et longum expectata Patris, Regniq; voluptas, ich
 Et magna celi cura: Quo sidere dicam, in
 Felix affulsisse jubar cum calidus oris
 Affulsit lux prima Tui: Cum clarior Orbis
 Tecum nata dies, meliori ducta metallo
 Secula, & insueta retulit nova gaudia locis
 Deque tuæ frontis quos auget lumine, Phæbus
 Et velit esse suos, jam se formosior ipso
 Indulget terris radios. Meliorque repexa
 Luce micans, lætos spondet te vindice soles.

Scilicet haud semper sedet implacabilis ira
 Calitibus; Cælo semper discurrere flammæ
 Nec decet ultrices; durâ nec sorte *Britannos*
 (Ah utinam immeritos, miseros certe) aspera semper
 Fata prement. Noscō! Superis & nos quoque curæ
 Nec tenuēs sumus. En tandem exaudita fatentur
 Vota, nec irato semper pallefcere Cælos
 Igne, nec ætæno clausos adamante rigere.

Olim erat, & meminisse juvat, notasq; querelas,
 Et veteres gemitus, longamq; retexere telam
 Præteriti luctus, & dura vulnèra fortis,
 Digna quidem lacrymis (rerum nil latior illas
 Scena vetet reprimatq;) oculis non amplius udis
 Respicere; ut, subeunt animam dum dantur priorib;
 Fortunæ, major præsentis e munere surgat
 Lætitiæ, oppositu quoniam contraria crescunt.

Olim erat *Augusti* (c) *Frâtris* post funera, quando
Anglia spemq; metumq; inter suspensâ, morasq;
Lucina inculans lentas damnabat iniquas
 Dona *Dea* diuina manu, Solæne pudicas
 Regalis thalami tædas, (d) aliasq; feracem
Augustæ ne iterum *Mâtris*, solum esse tuorum
 Exortem Donorum ergo, *Dea* diuida, hi postquam
 Facta Parent patriæ, nobisq; in prole sumus.

(c) Cantabrigia
 Ducis nati
 anno 1677.

(d) Dum Dux
 Elorâ: esset.

(e) Cantabrigie
ducere de quo
supra.

(f) Natus est
Jacobus Duci
Eliæ & Paulæ
post mortuam.

Non sibi perturbatione, spem totam & fata Britannia
Orbis, eodem utero gestat? Tot debita votis
Pignora, jamq; olim nobis promissa (benignis
Sic fatis placitum accipio) cur lenta moraris?
Nascente ad solium (e) *Carolo* (nisi fata vetarent)
Induit in florem sese spes nostra: Sed illum
In gemmâ postquam primo vix flore tumentem,
Messuit adversa Borea furor improbus alâ
Ostendens tantum terris, eadem abstulit & spem
Lactentem pariter cum *Principe*: Si licet ultra
Altiùs ista sequi, repetitaq; crimina fati,
Ah potius reticenda! retexere, luximus & To
Qui fueras etiam Patriæ spes (f) *Elgar*, Gentis
Deliciæ, & magnum in Patria nomen iture
Ex Regnum, si non cælum sua dona reposcens
Vix natum terris, superis donasset. At orbis
(Nam memini) quot vota, Tui quot Gentis amores
Stipabant nati conas? Ad fila tenella
Pendebat regni fatum, nec secula pepercis
Atropos. Et abiire ambo, nec funera *Fratri*
Qui solus potuit *Frater* compensat? Inanes
Quid juvat in longum spes ducere? Crimine si quo
Peccatum est, dedimus penas; Fraternalia pueri
Funera, & infantes animæ, Gens impia quicquid
Deliquisse olim potuit, Sed munera forsitan
Magna peto? Fateor. Pretio venire recusant
Ast tanto? Geminis Regali à stirpe revulso
Germine, succrescens cur deficit *avreus alter*
Damna priore refecturus, quique unicus instat
Amborum, curæ *Fratri* dispendia vitæ
Longævo penset Regno & felicibus annis?
Hæc secum, diuturna inter suspitina, prolis
Venturæ desiderio, luctuque soluta
Anglia. Cum tandem cælo venit auspice, & ingens
Lætitiæ foetus facta est mora. Scilicet illo

Quo

Quo caruisse gravis fuerat dolor, eff quoque sensus
 Latitæ par, cum fruimur. Sic aspera quisquis
 Expertus pelago, & nimboris aquora ventis
 Nauta, diu dubitis hinc inde erroribus actus
 Nusquam tuta tenet, surdosq; in vota vocavit
 Sæpe Deos, dum terram oculis, fugientia longe
 Littora, vestigat frustra; si quando furentis
 Post tenebras hiemis, post irrita vota, precesq;
 Telluri tandem proras advertere detur,
 Suspendatq; redox *Galatea*, in littore, vestem;
 La tior optata vestigia ponit arenâ,
 Quo graviora tulit sævi discrimina Ponti:

Ut uter sorte Tui jam felix Insula, quæq;
 Nascentis Pueri in cunis, primosq; sub annos
 (Grande rudimentum præstet quæ firmior atas)
 Concessere bonis superi, secunda potire,
 Fortunæ secunda tuæ. Venit omine dextro
 Natus in imperium magnum, Gentisq; *Britanna*
 (Dent faciles superi) longæva in gaudia missus.
 Invida nec votis rigido cum forfice *Parca*
 Obstabit; Rubet illa quidem, geminumq; fatetur
 Crimen, cognato madeat quod sanguine *Fraxum*
 Decolor: At puduit; crimemq; refellere tentat
 Quæ licet: Et *Læbess*, quos *Fratribus* abstulit annos
 Adjiciet, Puer alme, Tuis; subductaq; eorum
 E pensis, fuerant illis quæ ferrea, (*Divæ*
 Sic placitum) potiore Tibi ducenda metallo,
 Aurea dissimili decurrent flamina fuso.
 Illi nempe sui partem vixere, sed, Eheu!
 Quam modicam, reliquos ut *Frater* viveret annos.
 Et vivat: Pulchro superi succurrere voto.
 Vivat: Seq; uno fratrem complexus utrumque
 Exprimat, & Patrem tandem. Sic Orbe *Britanno*
 Major, Hyperborei crescet spes altera mundi,
 Forfan & Eoi terror, præfagia verum
 Si memorent, Vatiq; suus ni desit Apollo.

(b) Concesso om-
nibus libero Re-
ligionis Exerci-
tia.

Ast quem te memorem, Princeps, in prole tenellâ
Bis *Patria Patrem*. Dederas prius, *Anglia* quicquid
In votis habuit; quicquid sperare, vel ipsum
Post *Carolus*, licuit. Pacatis otia bellis,
Tuta quies, & opes, & pleno prodiga cornu
Copia, & (g) aeternæ concordia semina pacis
Jacta solo (impatiens tellus ni respuat) unde
Succrescat pacale nemus, Tibiserta daturum
Laurea, & aeternum nobis à fulmine saxæ
Bellonæ, facturum umbrâ frondente recessum,
Magna licet, sunt ista tui Primordia Regni;
(Quid feri facient anni?) Tunc *Anglia* tandem
Auspiciis firmata tuis, utq; Orbe remota
Sic major dum Te fruitur, jam cetera felix,
Hoc tamen, hoc altâ secum sub mente dolebat;
Æternos, queis Te dignum Tua Regia Virtus
Fecit, avara Tibi quod denegat Atropos annos.
Hinc crebri questus. Tene ergo jubentibus olim
Breptum fatis lugebimus? Anne, tot inter,
Larga fui, nobis Tua quæ clementia donat,
Hoc unum deerit (majus tamen omnibus unum)
Æternum ut genti dent Te Tua fata *Britannæ*?
Scilicet est donasse parum, nisi dona perennent.
Anglia parce metu, Votis accedet & istud.
Dum nova progenies, multumq; habitura Parentis
Nascitur, & simili frondescit virga metallo,
Quâ licet, æternum seq; & sua munera nobis
In nato præstat, reficitq; in Prole Parentem.

Anglia plaude novo (nec tu cunabula sperne)

(h) Principi, Pa-
tri olim, ut ille
Atlanti, success-
suro.

(i) Quæ habent
inter insignia
Regum Angliæ.

(b) *Aleidi*. (in cunis olim quoq; vagiit ille
Monstrorum jam tum domitor, cæloq; ferendo
Præludens) Patrium deinceps qui fulciat orbem
Fessio olim, & cælis, sed sero, *Atlante* recepto.
Muneribus neu parce Tuis; membrisq; tenellis
Nativas affunde (s) rosas. Seu candida spiret,
Seu rubra (Gentiles, Puer, utraq; spicat honores)
Utraq;

Utraq; debetur. Cuna illam, hanc purpura poscit:
Candida lacte niter, rubras accendis in ostro.

(k) Lilia quinetiam, quamvis disterna Ponto,
Non nativa minus, veteris commercia frondis
Jungant, & cunas concordie flore coronent.

(k) Gallica, Angliæ insignibus inserta.

Latior interea, tenebrisq; obnoxia nullis
Æthra, serenato melius jubar elicit axe,
Qua patet; & minimâ contenta *Britannia* nocte:
Hactenus, è Cælo penitus caligine pulsa,
Nescia jam nubis, totoq; à Sole superba,
Æternos sine nocte dies per inania suda
Ire videt, nullâ contenta *Britannia* nocte;
Dum suus è medio necdum devexus Olimpo,
Et repetens cunas (l) Phæbus, se nersus Eois
Et promens undis, renovato lumine terras
Lustrat, inextinctæ promittens gaudia lucis.
Purior hinc Cælo facies composita sereno
Emicat, & tacitum tranquilla silentia condunt
Æthera, festivis nisi quâ micat ignibus æther,
Vel pulsata sonant latris quâ vocibus astra:
Dum ruere effusam videas, cætuq; frequenti
Lætitia dare signa suæ, fremituq; secundo
Fervere anhelantem, densata per agmina, plebem.

(l) Jacobus, up-
atatis, certâ
non Regni, ut
speramus, me-
dium spatium
prætergressus
renascitur nobis
in Filio.

Quæ tamen insoliti species augusta triumphi
Et plus quàm mortale sonans? superisne sacratos
Indixit Cælum plausus? & Gaudia tangunt
Nostra, etiam Divos? Nescio; sua munera & ipsi
Ferre parant. Totis pateant Regalia valvis
Limina: Succedunt portis. Procul este profani.
Turba procul. Majora decent hanc fercula pompam.
Cernitis? In partem pulchri venere triumphi.
Admissiq; (nec hic Cælum, suave astra requirunt)
Certatim, quâ cuiq; datur, vestigia flectunt
Ad Pueri cunas, pariter *Tritonia* *Pallas*,

Nep-

Neptunusq; Pater, politis & mitior iris
Grauidus, laurumq; comas redimitus *Apollo*
 Ponè legit trepidos gressus *Astrea*, nefandis
 Credere se rursus terris, quæ exul in astra
 Sæpe abiit, vix ausa, Tuis æquissime Regum
 Auspiciis ni tuta foret; Te vindice, rursus
 Aurea de veteri spondens sibi secula venâ.
 Crediderim nuper, Divorum in cœtibus, illam,
 Et dignam superis litem, certamine pulchro
 Sollicitos habuisse Deos; quo numine, cuius
 Editus auspiciis, primum se Regius Infans
 Inferret terris; Magni vel conscia partus
 Quæ modò nascenti puero genalia præfint
 Sidera, quisve regat primos Deus arbiter ortus.

Oceano Imperium legesq; & Jura daturus,
 Ille meus, *Neptunus* ait, quis deneget, esto:
 Dixit, & assensu conspirant æquora lato.

Inviatum bello *Mavors*, similemque Parenti
 Olim inter lituos, & classica rauca, futurum,
 Firmior his quando paulatim affluerit ætas,
 Vendicat, & jam tum cunis succrescere laurus
 Victrices, frontemque jubet redimire tenellam.

Ast placido ingenio mitem cui cœrea finget
 Indolem, & ingenuos indet Clementia mores,
 Quæis olim discat pacis sacrata fovere

Munera, & optatas populis indicere leges,

Deberi sibi *Pallas* ait, vultusq; jacentis

Irrorat tenui succo pacalis olivæ.

Sit placidus lenisq; meis ast legibus inquit,

Astrea; atq; æquo libratam pondere lancem

Appendens, hæc ille, pari dimensus utrisq;

Jura manu, pænas meritis & præmia ponat.

Nec minus Aoniis deposcit *Phæbus* alumnus

Verticibus; dum elivum olim reget ille bicornem,

Largior unda fluer docto de fonte, nec unquam

Castalii deerunt, hoc *Mæcenate* Nepotes.

Hæc illi, vario litem sermone moventes,
Pro se quisque, Diis dignum deposcit honorem,
Ingerat ut sese *Puero*, mentemq; tenellam
Informans, simileq; docens adolescere mores.

Omnibus ille sinum pandit, par omnibus unus,
Cunctorumq; capax exhaurit munera pectus.

Si breviora tamen placeant compendia laudum,
Jam non ille Deos, superum nec dona requirat
Virtutum patriarum hæres, decorisq; futurus.
Omnes *Ille* dabit, quas in se colligit unus
Cælituum dotes, natoque, hoc ditior ipse,
Transmittet, feros vel sic victurus in annos.

Quare agite ô superi (quoniam succedere testis
Et cunas ambire juvat) vos dicite nato
Quantus sit genitor : Quæ sint præconia, quantum
Immortale decus *Jacobi*; & fortia bello
Facta, per innumeros transiitti digna nepotes,
Invicti monumenta animi : Queis ille togatæ
Et pacis studiis, belliq; (in utrumq; paratus)
Proferat imperium ; superum lectissimus idem
Cultor, juris amans, & servantissimus æqui.

Dicite vos, vidistis enim, cælestia Ponti
Numina, quantum olim Baravis, ipsiq; timendum
Oceano intulerit sese. Tu pande *Trophæa*
Parte alia *Mavors*, ut fracta *Rebellio* frangens
Induit, & positis plusquam civilibus armis
Bella silent. Sua cuiq; Deum sit munera curæ
Pandere : Sic nato totum monstrare Parentem ;
Jamq; inde à teneris discat quo calle deinceps
Sudandum ; quove ille gradu vestigia ponat
Ut celsos ad honorum aditus, atq; ardua scandat
Virtutum decora, & meritis sese inferat affris

Tum vero, ut reliqui tenuere silentia, dictis
Talibus exorsus, quem te, fortissime Regum,
Quem referam, *Neptunus* ait ? Tibi Regia servit

Tethyos, & famulas, non dedignatus habenas,
 Oceanus tibi volvit aquas. Tibi Phorcys & Ino,
 Tritonesq; leves, Panopeq; & numina Ponti
 Bissenâ Tua facta canunt per Cœrula conchâ.
 Equora quinetiam mihi vix parere, nec ullas
 Docta pati leges, Tua sub juga sæpius ire
 Jam solita, & plusquam *Medo* sub compede victos
 Subdere Victori fluctus, obnoxia vidi
 Ire Tuo, mox stare Tuo pendencia vultu.
 Et memini, cum (m) Te, (tuaq; agmina, fortia bello.
 Pectora, quies acres stimulos tua subdidit ardens
 Virtus, & pulchro laudis succendit amore)
 Avulsum Patria, charisq; penatibus ire
 Navibus instructis, & primum nota tueri
 Littora, quæsitosq; dein maria omnia circum
 Et premere, & victos hostes avertere terris
 Littoribusq; tuis, fida statione videbam;
 Fortunata nimis, longamq; habitura quietem
Anglia, tum memini, dixi, cui victor in armis
 Excubat, & vigilis pendet *Jacobus* in iras.
 Ipsa suas necdum clades oblita (ruinas
 Nec refici cerner, totas licet India Gazas
 Invehat in portus) veteresq; *Hollandia* damnans
 Irarum causas, & naufraga sæpe cruore
 Ipsa suo, documenta dedit quo turbine Martem
 Verfet, & obstantes Victorem immittat in hostes
 Ignea vis animi, mediisq; ardeat in undis.
 Scilicet ut primum Batavus Tua vela secundis
 Ire notis, ipsosq; ad prælia poscere ventos
 Agnoscit, subeunt animum veteresq; recurrant
 Continuo clades: Tum vero respicit oras,
 Proxima si qua fuga pateat, pandatq; recessum:
 Littora deinde legit cautus, casusq; futuri
 Præcius, in notos rursus se condere Portus
 Querit: Et ut certam Victori, quam nequit armis,
 Præcipiat palmam fugiendo, subtrahit omnem

(m) Cum dela-
 tum illi esset
 maris Britan-
 nici Imperium.

Ocyus exitio classem, periturus in undis
 Ni faciat. Quippe, adversis concurrere proris,
 Et miscere manus, quoties inimica coegit
 Vis pelagi, aut nimium in sua damna audacia præceps,
 Victorem toties, disiecta per agmina, ferri
 Ardentes inter non ficti fulminis alas,
 Præcipitesq; globos, medioq; incendia Ponto
 Victura, & laceras, fractâ compage, carinas,
 Et nova devicto statuentem ex hoste, trophæa,
 Te vidit, stupuitq; simul, didicitq; ferendo,
 Quas meruit pœnas *impar congressus Achilli*:
 Dum fugit, hoc saltem cladem solatus acerbam,
 Sulphureâ quod nube latens se proripit: illa
 Tectus abijt, puduitq; minus. Tum gemmea, baccis
 Intertexta coronatis è divite conchâ
 Nereides Tibi ferta parant: Tum turgida famæ
 Ambitione suæ, patriæq; tumentia votis
 Vela subit jurata tuis victoria signis,
 Perq; triumphatum revehit Tua Carbasa Pontum,
 Pendula dum (n) geminis undant aplus tria palmis.

(n) Geminâ re-
 portatâ Vitis-
 rid.

Hæc ait, & nato Patrem super æquora monstrans
 Victorem, & famuli moderantem lora Profundi
 Cresce, Puer, dixit, non inferiora deinceps
 Facta secuturus. Donabere Tu quoque quondam
 Imperio pelagi. Jam nunc tibi sedula concham
 Instruit, atq; aptat manibus sua fræna tenellis
 Tethys, & ipse suam servat Tibi Nereus algam;
 Ituræq; olim circum Tua tempora, quando
 Jonio tremulas agitabis in æquore lunas,
 Hellespontiacis victor rediturus ab undis,
 Nereides teneras pascunt in littore laurus.

Cui Mavors, nec enim Jacobi dicere laudes
 Huic minor ardor inest. Esto, licet, arbiter undæ,
 Victriceq; omni prenset de littore palmas;
 Nec tamen interea terræ minus arbiter esto,

Nec minus ille mea cingat sua tempora lauro.
 Scilicet, æquoreos dum garrula fama triumphos
 Explicat, & nostris etiam par gloria castris
 Debetur. Meminit, (meritoq; est gratia facti)
Gallia, quam duris virtus spectata periculis
 Larga sui monumenta dedit, dum pulvere primo
 Sordentem, dum militiæ, laudisq; futura
 Prima rudimenta, & magnæ primordia famæ
 Ponentem vidit. Dum laudis honesta cupido,
 Non præceps impoſve animi prævertere jussit
 Annorum spatia, *Augustis* & miscuit armis
 Ante diem. Ast majus firmis ubi robur ab annis
 Parq; animo accrevit, qualem se gessit in armis
 Quantus erat, vel cum peregrino littore, victor
 Arduus accendit Martem: Vel quando labanti
 Supposuit Patriæ dextram; quæ, vindice si quo
 Servari potuisset, & hoc servata fuisset,
 Vix etiam (ut semper nimis est contermina laudis
 Invidia; atq; ausis umbras offundere magnis
 Affollet) *Augusto* cælis jam *Fratre* recepto,
 Vix solio induerat sese *Jacobus* avito,
 Nascentis quando imperii cunabula, magno
 Aggreditur nisu convellere, & angue minaces
 Multiplici, (o) geminas animosa *Rebellio* cristas
 Attollens, tetrum virus per sibila spargit.
Anglia sollicito parce indulgere timori:
 Has, Tuus *Alcides*, eliso gutture, pestes
 Comprimet; Audaces quamvis, ad prælia turmas
 Hinc *Aquila* (non tum primum loca fæta procellis
 Illinc *Occidens*, cogat sub classica miles;
 Ipsa etiam (p) nec erant tantum metuenda pericla
 Nata domi) quamvis jungant in fœdera vires
 Perfidia, insidiaq; & quas sub nocte silenti
 Orbis in exitium fuderunt *Tartara* pestes,
 Nil tamen hinc metuit nullis superabile pectus
 Fatorum telis, & vinci nescia virtus.

Arma

(o) Sub Duce
 Monumet. &
 Arguilio.

(p) Externis
 suppitiis juven-
 bantur Rebel-
 les.

Arma movet, pestemq; armis excindere certum est.
 Nil dubium quod se vertat victoria, signis
 Jamdudum jurata Tuis, *Jacobe*; nec obstat
 Tantò impar hosti numerus, nec iniqua gerenda
 Condicio pugnae; nil fraus, errorq; viarum
 Obsunt; infida nil caeca silentia noctis.
 Quippe tibi vigiles pendent ex aethere flammae,
 O superis Dilecte! Tibi, viresq; secundas
 Suppetit, & praesens Tua respicit agmina numen.
 Sic fusi cecidere hostes: Sic fracta rebellis
 Perfidia, imperio monstrum intractabile, frangi
 Impatiens, (q) gemina tandem cervice revulsa,
 Cessit, & afflictis rediit pax aurea terris.

(q) *Utrq; Rē
 bellum Duca
 capite truncato.*

Hæ tibi erunt artes etiam, Puer alme, paternis
 Exemplis cum regnandos acceperis *Anglos*.
 Irrequieta, dein si quid discordibus armis,
 In veteres rursus revoluta rebellis turbas.
 Audeat, absolves etiam sine Sanguine, victor
 Dixerat, & viridi frondent eunabula lauru.

Excipit hic *Pallas* ramumq; virentis *Olive*
 Admiscens lauro, (r) paridi sic utraq; nexu
 Crescat, ait, sociiq; olim Tua tempora fronde
 Ambiat. Hæc pacem victis feret: Illa subactis
 Hostibus, *Augustos* merito tibi reddet honores.
 Sic tibi *parve Puer*, magnum sit cura *Patentem*
 Exprimere; Huic placidum finxit quæ ceras *patrus*.
 Hæc, Te etiam comem lingat *Clementia*.
 In nati migret vultus, & amabilis omni
 Spiret in ore Pater. Sensit, quippe, *Anglia* longam
 Et sentiret adhuc, merito si fulmine vindex
 Suppliciiis culpas numerasset, crimina penis
 Quam gravibus, sua digna forent, ni *laus*.
Jacobus, facilisq; rejs ignoscere, Pestem
 Vipeream patria plusquam pietate foveret.
 Ast si quando graves justus furor ardet in iras,

(r) *Videtur
 clementia
 comitesq;*

Est tamen irato vultus quoque dignus amari.
 Novit enim recte vim plecti crimina, fasces
 Cum gestat, lentumque rotat clementia ferrum.
 Qui rigido *Phalaris* vultu meruendus, in omnes
 Iratus lævit culpas, augetque videndo
 Supplicia, & penis miserorum pascitur, orbi
 Ut præsit gemino, vacua regnabit in aula.
 Latius imperites, animis amor aurea quando
 Jura dat, invitis quam si iuga ferrea, sævus
 Imponat populis Lictor, rigidusve satellites.
 Hæc laus prima Tua est *Jacobe*; nec ulla tuarum
 Dignior in tenero virtutum adolescere nato.

Summovet hanc, & se cunis *Astrea* propinquam
 Infert; & nostrum, Virgo, Tu præripis, inquit
 Anne decus? (f) Nostro dictus de nomine, primam
 Muneris hanc partem duxit, sua pondera lancem
 Ut justo librent examine, & æqua rebelles
 Pæna premat, veniam scelerum queis obstruit, audax
 In veterem toties revoluta licentia noxam.
 Scilicet (& metuo veteris contagia morbi
 Ne qua super facies serpent incursa meatu)
 Scilicet *Augusti* sub prima exordia Regni,
 Cum toties lacerum rursus recruidit ulcus
 Et diducta novum, prope jam coitura, cicatrix
 Cresceret in vulnus, medicam dum sæpe recusat
 Ferro manum;
 Prima mali labes ferro flammæque recidi
 Debuit, infestam ne pars sincera ruinam
 Istæ, simul traheret, tentaret & intima Tabes
 Et quamvis ingens *Jacobo* mitius orbis
 Nil habeat, sunt, qui nullo mansuescere cultu,
 Arte valent nulla. Nullos sic saxea tellos
 Transmittit *Phæbi* radios, & fruge maligna
 Triste solum, agricolam vanis eludit aristis.
 Sunt quibus immites animos, & mille nocendi

Artibus instructos, aliorum tristitia pascunt
 Supplicia: His bilem moveat (quis credat amantem
 Posse salutifero sugi de melle venenum?)
 In miseros sese Princeps si forte benignum
 Præbeat. His, quoniam exosa est clementia, iustam
 Quis neget *Astrea* lancem? Sed pondera lancis
 Quam vereor nimia incumbant! Si rursus *Olympo*
 Indixisse libet *Phlægram*, quis fulminis illum
 Promeruisse negat, quem sponte exceperit, ictum,
 Qui se cunq; volens (x) laurus subtraxerit umbræ
 Altera nec minor est *Astrea* cura (sed illa
 Prima Tibi) meritis statuas ut præmia Princeps,
 Invitesq; animos pretiis. Sed sponte repentes
 Regia vis animi, stimuloq; potentiore tunni;
 Acrius accendens rapit in discrimina mille.

At tibi magne Puer Mater Pulcherrima (u) mores
 Patris ad exemplum placidos sic fingat, & annis
 Mite det ingenium crescentibus, ut vel amari
 Toto Patre (x) ferox, & tota Matre decorus
 Ut metui possis. Regem clementia blandi
 Majestate minax, & terror amabilis ornet.

Phæbus ad hæc; solum laura indonatus abibit
 Ille mea, toties nobis quem garrula silva
 Dodona, atq; adytis cecinit cortina reclusis
 Venturum Musis ingens decus. Illius olim
 Auspiciis, patrio deductæ vertice Musæ,
 Aoniussq; latex, & habentes carmina Sylva,
 Et majore tumens *Heliconia* flumine lymphæ,
 Et *Cyrrha*, in fines cupient migrare
 Ille dabit vires in carmina, carminis idem
 Argumentum ingens, Musisq; & *Apolline* dignum.
 Interea Patriis toties ornata trophæis,
 Et Tibi, Chære Puer, nostro quoq; litore laurus,
 Ambitiosa, Tuis etiam dare festa Triumphis,
 Succrescit Tecum. Quondam hæc donabere tota.

(t) Hæc securus
 ab ista fulmi-
 nis reddere per-
 libetur.

(u) Fastidium
 Clementia mo-
 deratur.

(x) Animosus
 Majestate ple-
 nus. In hoc
 enim sensu ve-
 peritur apud
 Horat. aliosq.

Hæc

Hæc illis adnixa studiis, ut quisq; decori
 Moneris in partem venist, Puerq; regendo
 Erudiat primos Patris virtutibus annos.
 Tum verò accumulans donis; quæ quando capaci
 Ille sinu exhaustit, nec adhuc majoribus impar,
 Infundunt sese totos. Tum cernere vultu
 Interfuit omni Patrem Regemq; licebat.

Augustus Majestatis vestigia prima,
 Fronte sedent, Oculis risus festivus inerrat.
 Inq; genis arserit rosa queis Martius olim
 Ardebit vigor. Ac veluti præfaga Puellum
 Mensagitet, jamque Imperio præludat avito,
 Exprimit in parvo magnæ compendia Regis,
 Infigitq; sibi, repetita per oscula totum
 Delibans Patrem, nato quem cerea deinde,
 Imprimat, atq; annis formet crescentibus, ætas.

Nec minus interea, fingit dum fortia multus
 Membra *Patris*, veniat Tibi plurima *Mater* in ora
 Chare Pueri. Cujus recubans dum lentus in ulnis,
 Vitalesq; bauris materni pectoris ignes,
 Illa Tuis oculis oculos infigit, amorem
 Inspirans, similesq; faces, & amabile pulchro
 Ore decus, blandiq; cians obtutibus, artæ
 Provocat amplexus. *Matrem* sic pectore toto
 Accipis, & vultu *Genitricem* prodixit in omni.
 Ancipitesq; errant oculi, dicamne *Parentem*
 An *Prolem* potius pulchram magis. Est sua certè
 Nato digna *Parente*, & *Proles* digna *Parente*,
 Utraq; *Jacobo*. Cunctas complectitur istud
 Amborum laudes.

Salve magna *Parens*. Salve melioris origo
 Certa spei. Latio non unquam ex æthere, sidus
 Clarius ornavit cælum *Boreale*, nec ullâ
Itala se tantum tellus jactavit alumnâ.
Ætenses qui censet avos, inscripraq; fastis
 Nomina *Cæsareis*, & ductos ordine longo

Heroum titulos, (queis Tu plus addis honoris
Quàm recipis,) memori deinceps quos Gloria Famæ
Commendat, serosq; adeo transmittet in annos;
Magna licet, tamen ima Tuæ præconia laudis
Dixerit. His pretium, sed longè illustrius, addit
Regalis thalamus, tripliciq; *Britannia* Sceptro
Conforti moderata manu. Sed, ne qua Tuarum
Pars laudum desit, quæ tantum *Regia Sponsa*
Hactenus audieras, nunc audis *Regia Mater*.

Sæpius atq; utinam *Matris* te nomine, *Proles*
Huic similis (nec enim majus Tibi vota precari
Nostra valent, nec, si valeant, sperare licebit)
Amplexus inter lentos atq; oscula reptans
Compellet, nobisq; hæc gaudia sæpe reducat.

At Tibi, *Magne Pater*, superi (nec, plura quod optem, eff
Post tantam Prolem,) donent felicia vitæ
Tempora, dum *Puerum* videas (quem grandia finxit
Ad decora, & laudes prudens natura futuri)
Transgressum meritis subeuntes tardius annos,
Imperioq; diu dignum, multaq; *Parentem*
Prole sui simili. Sic, felicissimus ævum
Quod vitæ reliquum dederit Deus, exige lentus,
Et votis Patriæ, haud annis metire senectam.

Serus adi superos: Nec Te tua sidera nobis
Invideant. Cælum differ tantisper, eritq;
Grande moræ pretium mox altera, & altera Proles.

Ast olim quando Cæli te Regia, Reges
Accipiet Patrios inter, solioq; locabit,
Dum procul è summâ mortalia despicias arce,
Pergentem cernes Tua per vestigia *Natum*:
Et, quoniam majora nefas sperare, Tuorum
Accendes stimulis factorum & ad astra laceffes
Ardua virtuti qua Semita pandit Olympum.
Hæc Te olim celeri præeuntem ad sidera passu
Ille sequi perget: Memorem virtutis avitæ
Et *Pater*, & (7) *Patruus*, longoeq; ex ordine ducta

(y) Carolus II.

*Majorum Series, (quorum post fata superstes
Spirat adhuc vis Exempli,) Regalibus illum
Artibus erudiet: Donec virtutibus annos,
Imperium Terris, famamq; exæquet Olympo,
Et tandem ætheriis transcribat nomina Fastis.*

Utere sorte tuâ, felicibus utere fatis
Quò magis à reliquo disjuncta *Britannia* mundo
Hoc cælo propior dum Te melioribus astris
Aspicit, & vultû cælum propiore tuetur.

F I N I S

Invideant. Cælum differt transire, cunctis
Sævis adiutor: Nec Te non licet nobis
Et vocis Patriæ, hand annis mentis senectam
Quod vitæ reliquum dederit Deus, exiguū sentis
Prole sui famuli. Sic, felicissimus ævum
Imperat: *S. D. I. N. I. S.*
Transgressum mortis subitus tardus inno
Ad decora, & laudes prodens ætatis hinc
Tunc, dum Pæne videns (quænt grandis lux
Post tantam Prolem) docent isthæc vultu
At Tibi, *Mæce*, persequere, plura quod optam
Complet, hostes, hæc grandis imperator
Amplexus inter lætos atq; oculis repetas
Noster valeat, nec si valeant, lætare libere
Huic finis (hæc enim mors) tibi vota precant
Sævis atq; isthæc ætatis te nomine, Prole

At olim quando Cæsaris Regis, reges
Accipiet Patrios inter, totosq; locosq;
Dum procul è lumine mortalis delat
Presentem cernes Tui per vestigia *Veneris*
Et, quoniam mæiore netis sperare, *Tuorum*
Accendes stimulis factorum & ad ætæ lacus
Ardua virtuti quis Semita patet? O, *quæ*
Hæc Te olim celsi præconem ad isthæc patet
Ille sedet perget: Memorata virtutis avire
Et Pæne, & *Pæne*, longos ex ordine ducit

